

Χοῦς εἴ̄ καί εἰ̄ς χοῦν ἀπελεύσει... (Μίνα Μπουλέκου, Συγγραφέας-Ποιήτρια)

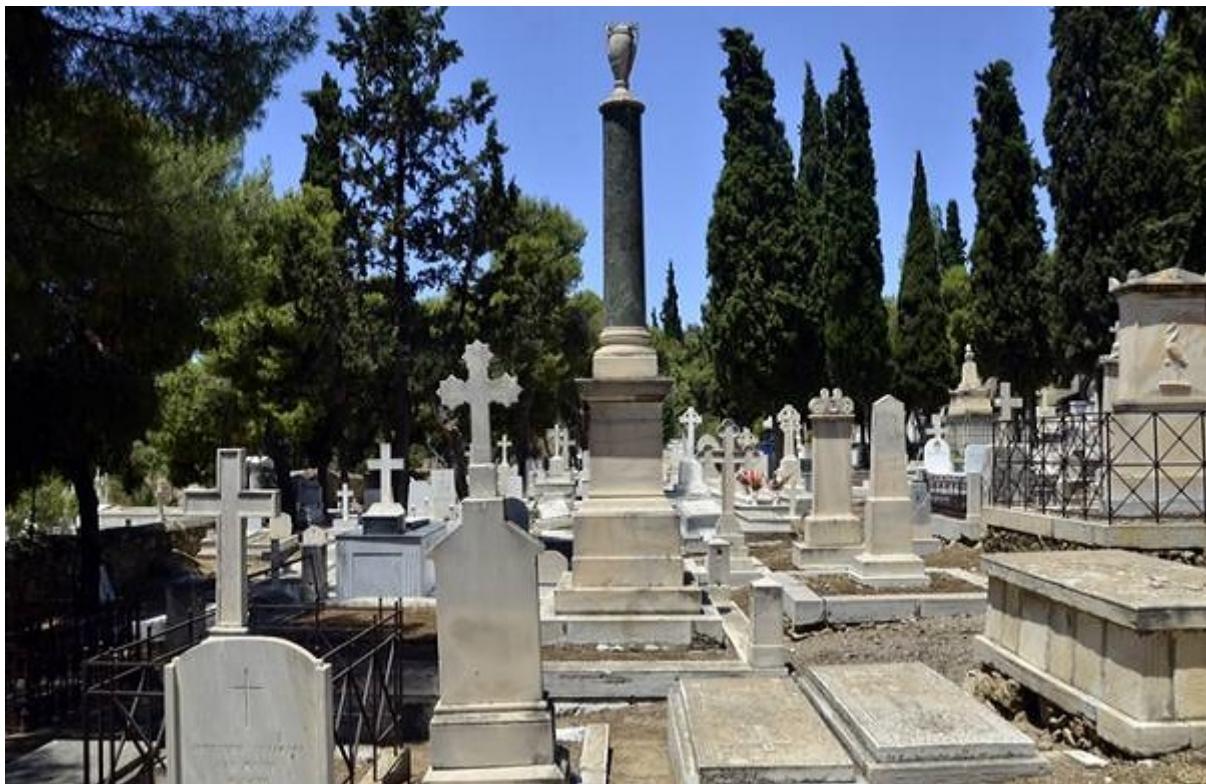
/ [Πεμπτουσία](#)

Από χώμα μ' ἐπλασες Δημιουργέ μου.
Σε μια σκοτεινή μήτρα ταξίδεψα.
Σε μια σκοτεινή άβυσσο θα φύγω πάλι
για το ταξίδι στην αιωνιότητα.
«Χοῦς εἴ̄ καί εἰ̄ς χοῦν ἀπελεύσει...»

Πλάστη της Οικουμένης
το χέρι Σου ζητώ,
με λαχτάρα να κρατήσω.
Δημιούργησέ με ξανά,
κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν Σου.

Δίδαξέ με πάλι από την αρχή,
αγάπη και ταπείνωση,
πραότητα και υπομονή.
Φώτισε της ψυχής μου τα σκοτάδια.

Πλημμύρισέ με
με το Ουράνιο Φως Σου.
Δέξου με,
ταπεινά στην αγκαλιά Σου,
σαν το παιδί, που αποζητά
στοργή και παρηγοριά,
σε κάθε θλίψη.

Κύριε,
Αναλλοίωτη Δύναμη
στα Σύμπαντα του Κόσμου
και άτρεπτο Πνεύμα ισχυρό.
Σε ευχαριστώ,
που έγινες τροφή για χάρη μου ανεκλάλητη,
που ποτέ δεν τελειώνει και ξεχύνεται ακατάπαυστα
απ' της ψυχής μου τα χείλη και πλούσια αναβλύζει
από την πηγή της καρδιάς μου.

Ένδυμα λαμπερό
που αστράφτει και καταφλέγει τους δαίμονες.

Σε ευχαριστώ,

γιατί για χάρη μου έγινες
ανέσπερο φως, ήλιος αβασίλευτος
γεμίζοντας με τη δόξα Σου
όλη την οικουμένη.

Κύριε Δέσποτά Μου,
Σε ικετεύω
Έλα να στήσεις
την σκηνή Σου στη καρδιά μου.
Να κατοικήσεις και να μείνεις εντός μου.
Αχώριστος και Ενωμένος μέχρι Τέλους,
με μένα τον δούλο σου.

Κύριε Παντοκράτορα
Αξίωσέ με
να βρεθώ και εγώ στην έξοδό μου
και έπειτα από αυτή, στους αιώνες μαζί Σου.
Αμήν.